



## JUSTITSMINISTERIET

Folketinget  
Retsudvalget  
Christiansborg  
1240 København K  
DK Danmark

Dato: 21. maj 2021  
Kontor: Straffuldbyrdselskontoret  
Sagsbeh: Karoline Ove Dahl  
Sagsnr.: 2021-0038-0034  
Dok.: 1962962

### Besvarelse af spørgsmål nr. 5 (B 55) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om, at livstidsdømte ikke skal kunne date eller indgå i personlige relationer med folk uden for fængslet (B 55), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 28. april 2021. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Helene Bendtsen

Slotsholmsgade 10  
1216 København K.

T +45 3392 3340  
F +45 3393 3510

[www.justitsministeriet.dk](http://www.justitsministeriet.dk)  
[jm@jm.dk](mailto:jm@jm.dk)

**Spørgsmål nr. 5 vedrørende forslag til folketingsbeslutning om, at livstidsdømte ikke skal kunne date eller indgå i personlige relationer med folk uden for fængslet (B 55) fra Folketingets Retsudvalg:**

”Vil ministeren redegøre for, hvordan det kan lade sig gøre, at tv kan skildre indsatte kærlighedsliv, når der er regler, som kan begrænse de dømtes tv-optrædener af hensyn til deres tidligere eller nuværende kæreste, partner eller ægtefælle?”

**Svar:**

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring, har ret til i institutionen at udtale sig og i den forbindelse lade sig fotografere til medierne med de begrænsninger, der følger af straffuldbyrdelseslovens § 59, stk. 2.

Begrebet ”fotografere” omfatter desuden ikke blot stillbilleder, men også optagelse af levende billeder f.eks. til tv-interviews.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 59, stk. 2, kan retten begrænses af ordens- eller sikkerhedsmæssige hensyn, for at beskytte den forurettede ved lovovertrædelsen eller for i øvrigt at modvirke en åbenbar krænkelse af retsfølelsen, når hensynene med afgørende vægt taler for en begrænsning i retten til at kontakte medierne.

Udgangspunktet er således, at der skal gives tilladelse til interviews mv., og at afslag kan komme på tale, hvis særlige forhold undtagelsesvist og efter en konkret vurdering i den enkelte sag med afgørende vægt taler herfor.

Ved vurderingen af ansøgninger om tilladelse til interviews med levende billeder, indgår efter praksis særligt hensynet til retsfølelsen, da tv-mediet vurderes at have en særlig gennemslagskraft, og dette indgår med betydelig vægt, når der er tale om indsatte, som er dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet, hvor dette i sig selv kan begrunde et afslag.

Genstanden for mediekontakten har efter praksis ligeledes væsentlig betydning ved vurderingen af sagen. Det taler således i højere grad for begrænsninger i retten til at kontakte medier, så-

fremt der er tale om et interview, hvor den indsatte skal interviewes om den pådømte kriminalitet, end hvis interviewet omhandler forholdene for indsatte i danske fængsler.

Ved vurderingen af den enkelte sag vil det typisk og efter sagens omstændigheder overvejes, hvorvidt der kan gives tilladelse under særlige vilkår eller en delvis tilladelse, f.eks. tilladelse til at udtale sig, men afslag på i den forbindelse at lade sig fotografere.

Kriminalforsorgen er alene ansvarlig for at behandle ansøgninger om de indsattes adgang til at udtale sig til medierne efter ovennævnte bestemmelse, men kan i øvrigt ikke styre, hvad medierne bringer af programmer eller artikler om f.eks. personer, der vælger at have kontakt med livstidsindsatte.

Indsatte har derudover adgang til skriftlig henvendelse til blandt andet dagspressen og elektroniske medier, jf. straffuldbyrdeslovens § 55, ligesom indsatte med tilladelse til udgang kan opnå kontakt med repræsentanter for medierne under forudsætning af, at der ikke herved sker en væsentlig tilsidesættelse af det formål, hvortil udgangen er meddelt.

Efter retsplejelovens § 741 g, stk. 1, 2. pkt., kan den forurettede i visse tilfælde anmode om at blive underrettet, hvis gerningsmanden under afsoningen har kontakt til medierne. Det er i så fald politiet, der afgør om den forurettedes anmodning om underretning skal imødekommes, og kriminalforsorgen, der i givet fald foretager underretning af den forurettede i de sager, hvor den dømte afsoner en ubetinget fængselsstraf eller forvaring.”